

EL MUSEU INDUSTRIAL

L'editorialista del «Reus», en comentar l'èxit de l'Exposició d'Aplicacions de l'Electricitat a l'Agricultura, llença la idea que, per a persistir en el camí emprés, i que tants bons resultats ha donat, es celebri una Exposició de més envergadura, que molt bé podria ésser de productes manufacturats, en la qual nostra ciutat hi faria un paper lluidíssim, per les moltes i molt perfeccionades indústries que en la mateixa radiquen.

Em plau sobremanera la idea per varis motius. En primer lloc, perquè sembla que l'editorialista del «Reus» miri més a la realitat del nostre poble i deixant el fuet, que amb tanta insistència i vigor manejava; per tal de sacudir la inèrcia, la son, l'abulia, que considerava dominadores del nostre poble, s'orienti de nou i reconegui que en nostra ciutat podem fer un bell certamen a base de l'existent, amb sols mostrar ço que és el treball del obrer reusenc i que molts desconeixen. Empenyer una idea, una iniciativa, fins a portar-la a ésser realitat, és tasca digna d'aplaudiment, i sempre serà més ben rebuda, no ho oblidí l'editorialista del «Reus», que la de fuetejar, a voltes amb excessiva duresa, un poble de tradicionals virtuts, prou arrelades per a que es pugui parar a prendre alé, sense temensa que es senti temptat per la quietud i el repós.

En segon lloc, em plau la idea d'una Exposició de manufactures locals, perquè ja fa temps que estic convençut que la indústria reusenca es més variada i més perfecta

i més vigorosa de ço que hom ordinàriament creu. Ens desconeixem a nosaltres mateixos. Molts dels objectes que comprem creint-los productes d'importació són fabricats a casa nostra. I per tenir aquest convenciment pregonament arrelat, he fet quant he pogut per a donar-la a conèixer, a pesar de no ésser cosa fàcil. Encara que sia paradoxal el dir-ho, les principals dificultats rau en els mateixos industrials. El món industrial és més complexe del que sembla de primer antuvi. Secrets de fabricació, marques, novetats, competència en els mercats, enemistats, gelosies, recels, tot es conjura per a fer difícil una obra col·lectiva, quina única finalitat sigui mostrar els productes del treball industrial, fent-lo conèixer com element de cultura i de dignificació de la ciutat. Reunir, col·leccionar els productes de la indústria local en un Museu i renovar-los a mida que envelleixin, per tal que tothom que visita Reus tingui ocasió d'adquirir una veritable noció de ço que és i val la indústria local, és una tasca en la qual deuriem col·laborar-hi activa i constantment tots els industrials, tant per l'interés llur com pel bon nom de la ciutat. L'experiència ha palesat que amb aquesta col·laboració no s'hi pot comptar sempre, ni els industrials que l'han concedida tenen la perseverància necessària per a mantenir-la.

Una Exposició ja es altra cosa. Una Exposició on tots els industrials hi puguin concórrer amb llurs productes, amb llurs marques, cadascú en stand apart, on vegin

respectat llur individualisme, tindria, sens dubte, un gran èxit, puix en aquesta forma s'eliminarien la major part dels obstacles que esmentava; però tingui's en compte, que una Exposició no és més que un instant en la vida d'un poble i que pobles com el nostre necessiten tenir una Exposició permanent. Així sembla creure-ho, també, l'editorialista del «Reus» quan parla del Museu industrial a fer, que com a record de l'Exposició podria formar-se amb els productes seleccionats que en ella hi figuressin. Aquest bon desig és el que ens ha decidit a escriure aquest comentari, puix ha vingut a recordar-nos el calvari de l'organització del *Museu Industrial del CENTRE DE LECTURA*.

Diu el «Reus»: *I molt millor, encara, si com a deixa de l'Exposició, com a complement d'ella, amb els millors productes exposats, triats amb acurada i meticulosa selecció, és fés un museu industrial on el foraster pogués contemplar la riquesa, la varietat i bona qualitat de ço que produeix la indústria reusenca.*

Si aquesta projectada Exposició ha de tenir l'èxit que tots li desitgem, ha d'ésser a base de que cada expositor pugui ostentar les seves marques. I com seleccionar després els millors productes per a fer-ne un Museu industrial de la ciutat, sense que

ningú resti perjudicat? I si en el museu hi han de figurar productes de tots els expositors, demés del lloc que això exigiria, la repetició nombrosa d'alguns productes no seria fatigar i desorientar el visitant? I si els productes, com a mostra, es limitessin a uns pocs de cada varietat, sense marques per a evitar gelosies i perjudicis, aleshores, perquè fer el Museu Industrial si ja està fet?

Cal evitar aquesta possible duplicitat si algun dia, com més aviat millor, es celebra l'Exposició. El nostre poble no està sobrat d'energies per a que es puguin dividir els esforços. Sempre que puguem hem de bregar per sumar-los. Tots a una potser fem quelcom de bó; dividits farem estèrils nostres tasques. El CENTRE DE LECTURA, i en dir el CENTRE es dir la ciutat, té ja un Museu Industrial. Que pot ésser més complet? Completeu-lo. Que necessita ésser renovat? Renovem-lo. El que no podem fer es sembrar una llavor de una nova planta que vingui a disputar els elements vitals a la ja existent. Guanyarem temps i ens estalviarem esforços, que podran ésser esmerçats en altres tasques urgents a fer, prestant calor i vida a ço ja nascut. I així, demés, donarem exemple de que no tant sols sabem crear, sinó el que potser es més difícil, conservar i perseverar.

KRYPTOS

